

KRA FA LI

Kralupské farní listy

10

'24

Slýchám, že jsem moc rychlý...

Draží farníci, čas plyne, den se dnem se sešel, a už je pryč další měsíc a vy v rukou držíte říjnové číslo zpravodaje Krafali. Rád bych se ohlédl za tím, co je za námi. Nikoli jako kronikář, ale jako duchovní správce farnosti.

Za svá kněžská léta jsem mnohokrát od farníků slyšel, že jsem moc rychlý, moc horlivý, moc aktivní, že mi nestačí, apod... Nikdy jsem tomu moc nerozuměl, i proto, že se opravdu nikoho nesnažím do ničeho nutit, ale jen zvu, představuji, nabízím... Ale v poslední době jsem začal zažívat něco podobného. Obracel jsem se v modlitbě občas na Pána s křikem a určitou výtkou: „Pane, je toho na mě moc. Jsi moc rychlý...“. Učil jsem se věci nejen zpracovávat, ale také je dávat Pánu do rukou – to patří Tobě. Něco se nepovedlo? Pane, dávám Ti to do rukou. Pane, někdo mě nepřijal? Dávám Ti to do rukou. Někdo odešel z farnosti? Svěřuji Ti je do rukou...

V měsíci září Pán v mém životě rozhodně nezvolnil. Naopak, řekl bych, že ještě přidal na rychlosti. Ovšem mé modlitby se trochu proměnily. Stále říkám Pánu, že je moc rychlý, že mu nestačím dávat vše do rukou,

protože se to hrne dost rychle. Ovšem proměnilo se to, co do těch Pánových rukou kladu. Prožil jsem s vámi, nebo díky vám mnoho různých věcí. Ano, některé se dál nevedou, jsou bolestné, ale mnohé naopak přinesly radost. Měl bych tendenci si užívat úspěchu, ale snad jsem se naučil, a i v takové chvíli říkám: Pane, dávám Ti to do rukou. To není mé, to není můj úspěch, to není mé dílo. Pane, dávám Ti to do rukou. Chtěl bych vám tedy moc poděkovat. Vám, kdo jste se v září vydali spolu se mnou na cestu. Kdo jste poslali děti na náboženství, na PDO, kdo jste se s radostí a chutí pustili do přípravy na život z eucharistie. Vám, kdo jste začali po nedělní mši svaté chodit na faru, kdo jste přišli na setkání ohledně posvěcení. Kdo začínáte pomáhat s PDO a jinými pastoračními aktivitami. Vám, kdo jste pomáhali se stěhováním... Vám, kdo jste vykročili ze svých zvyklostí a s odvahou jste se rozhodli udělat další krok, ať je jakýkoli... A také vám, kdo to vše nesete na svých sepnutých rukou a modlíte se za naši farnost. Díky! Do Vašich dalších kroků, třeba náročných, ale rozhodně fascinujících, vám žehnám!

R.D. MARTIN SKLENÁŘ

Vážení farníci,

při loňských rořátních mších jsem ve svítu svíčky zoufale hledala noty a slova, která tyto ranní mše provázejí. Obvykle jsem je našla přesně 2 sekundy poté, co měly zaznít... Od té doby se zabývám myšlenkou, že bychom se mohli tuto nádhernou zpívanou mši naučit. Oslovila jsem tedy manžele Nekulovy a oni vyslyšeli mou prosbu a jsou ochotni nás

roráty naučit. Abychom se stihli do adventu připravit, navrhuji začít už v říjnu. První schůzka bude v pondělí 7. 10. od 17:00 na faře v Kralupech. Více na tel. 739588244 nebo e-mail katechetka@farnostkralupy.cz

Na setkání se těší IVA ŽYRKOVÁ A NEKULOVÍ

Namísto nábožka nečekaná oslava

V měsíci září slaví náš otec Martin narozeniny. Napadlo nás překvapit ho malou oslavou. Podařilo se vše opravdu utajit a nic netušící otec Martin nakráčel

do učebny jako každé úterý po mši svaté vyučovat náboženství pro dospělé. Místo po vzdělání toužících

dospělých na něj čekalo ale spousta rozesmátých obličejů. A tak otec Martin, ač zprvu nechtěl, ustoupil od svých původních plánů a místo vyučování slavil. Jsme rádi, že se na nás kvůli té drobné Isti nezlobí a přejeme otci Martinovi do dalších let hodně Božího požehnání a zdraví.

KRALUPŠTÍ FARNÍCI

CO SE DĚJE VE FARNOSTI V ŘÍJNU

Po	7.10.	17:00	Nácvik rořátů na advent	Kralupy nad Vltavou - fara
So	12.10.	dopoledne	Velvarský sousedský Blešák	Velvary - děkanský dvůr za kostelem
Po	14.10.	16:30	Brigáda ve farním kostele	Kralupy nad Vltavou - kostel
Pá - Ne	18. - 20.10.	celý víkend	Víkend dětí v rámci přípravy na život z eucharistie	Kralupy nad Vltavou - kostel, fara
Ne	20.10.	při mši svaté	Představení dětí, které se budou připravovat na život z eucharistie	Kralupy nad Vltavou - kostel
Ne	20.10.	16:00	Koncert v Zeměchách- sbor Punkt	Zeměchy - kostel
So - Ne	26. - 27.10.	víkend	Posvícení v Kralupech	Kralupy nad Vltavou - kostel
Ne	27.10.	17:00	Picturam - scénické představení	Zeměchy - kostel, pořádá Muzeum
Čt	31.10.	celý den	Zpovědní den	Kralupy nad Vltavou - kostel
Čt	31.10.	18:00	Pout' v Malovarech	Malovary - kostel

Dvacet výzev pro děti.... a trochu i rodiče

Se začátkem nového školního a pastoračního roku se v naší farnosti začaly také některé děti připravovat na život z eucharistie. V říjnu budou děti představeny ve farnosti, nyní bych rád bych představil samotnou přípravu, na jejímž zlepšení jsem o prázdninách pracoval.

Během své kněžské služby jsem připravoval na život z eucharistie již několik

dětí. Posbíral jsem tedy různé zkušenosti. Přirozeně se člověk zaměřuje na to, co se nedaří, aby věc mohl v dané oblasti posunout.

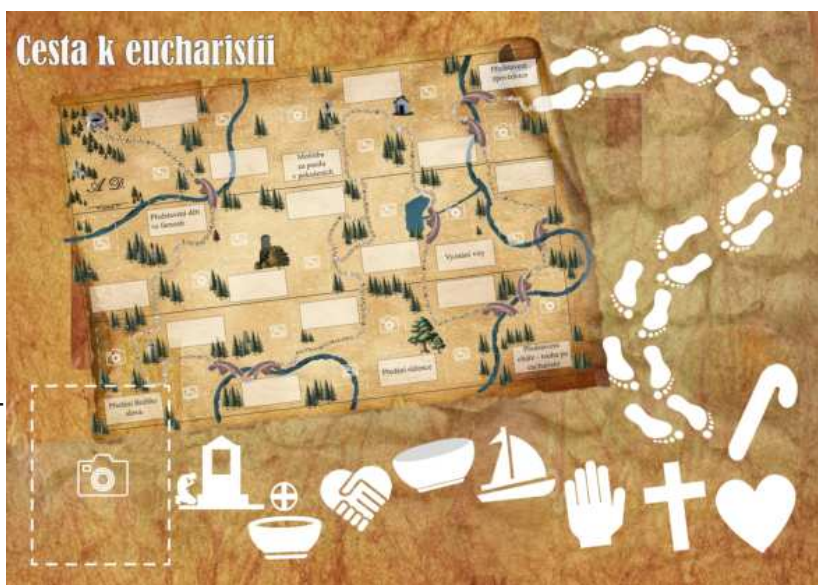
Za nedostatky přípravy jsem vnímal následující: příprava se nežije v rodinách, tento čas je pořád zaměřen jen na to, že dítě bude moci poprvé přistoupit k svatému přijímání, ale chybí třeba rozměr

iniciace, nedaří se vést k tomu, aby se dítě stalo součástí společenství a nedaří se příliš objevovat význam eucharistie a eucharistického slavení.

Aby se příprava stala skutečně nedílnou součástí i rodinného života, vytvořil jsem společně s lidmi, kteří projevili ochotu mi pomoci, plán cesty, který si dítě vyvěsí doma a který ho bude provázet celý rok. Její součástí je plnění úkolů. Celkem 20 výzev, po jejichž vykonání si dítě do políčka nalepí obrázek daného svätce. Jedná se o

určitou paralelou k iniciaci, kdy člověk měl vykonat nějaký čin, kterým prokázal, že je již zralý, dospělý...

Některé úkoly může dítě vykonávat samo, ale u některých potřebuje pomoc rodičů. Snažím se najít rovnováhu mezi tím, aby to rodiče příliš nezaměstnávalo, ale aby zároveň i oni byli součástí přípravy – vždyť jsou to primárně oni a celá rodina, kdo dítě na život z

eucharistie připravuje.

Tento čas je příležitostí i pro rodiče, aby i oni pokročili na své cestě víry. Proto jsem pro ně připravil knížku, jejímž cílem není jen informovat, co s dětmi děláme, ale také rodičům nabídnout možnost, jak prohloubit své vzdělání a svůj život z víry.

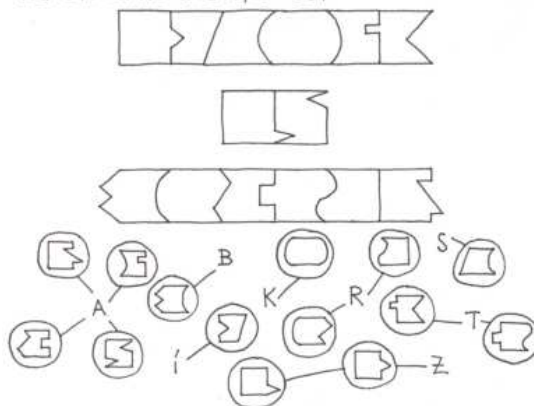
Děti mají vlastní knížku, kde nejde v první řadě o vysvětlování nauky (tomu se věnujeme primárně na náboženství a na samotné přípravě), ale má je provést jednotlivými tématy, a především je odkázat na pracovní listy,

kteře jsou také součástí knížky. Pracovních listů se, i díky pomoci dalších spolupracovníků z mé rodiny a z českobrodské farnosti, podařilo připravit kolem šedesáti. Již v předchozích letech jsem také připravil liturgické úkony, které se konají během roku. I ony mají za úkol představovat určitý iniciační rituál, ale jejich smyslem také je, aby se příprava konala ve společenství farnosti, aby farníci měli připravující se děti na paměti a aby se za ně modlili.

Co jsem mohl pro přípravu v letošním roce udělat, jsem udělal. Teď už je to hodně na dětech a jejich rodinách, částečně i na farnosti. Moc bych si přál, aby rodiny tento čas využily, aby si dítě zamilovalo Krista, více se modlilo, častěji (více, než jen v neděli) slavilo mši svatou a aby bylo uvedeno do živého společenství vrstevníků (PDO, jehož aktivní součástí se stane).

Na materiálech se ale může dále pracovat, zlepšovat se... Budu tedy rád za zpětnou vazbu, za další nápady, aby to příští rok mohlo být ještě prospěšnější. Drazí farníci, rád bych podobným, ale věku připravovaných odpovídajícím způsobem při-

VYLUŠŤI ŠIFRU (MĚ 18, 15-35)

pravil materiály také k přípravě na biřmování, na křest dětí, na křest dospělých, na sňatek... Budu rád, když se najdou lidé, kteří by se do tohoto díla chtěli pustit a pomoci mi.

V hlavě mám také myšlenku, že by mohl podobným způsobem vzniknout průvodce adventní dobou (pro rodiny – jak pro rodiče, tak pro děti), postní dobou. Základní ideje mám, ale potřebuji spolupracovníky... Chopíme se příležitosti?

R.D. MARTIN SKLENÁŘ

Synodální skupinka poprvé

Ve čtvrtek 26.9.2024 jsme se zúčastnili první synodální skupinky v rámci pastorace ve farnosti. Téma bylo křest malých dětí, především tedy těch rodičů, kteří nejsou praktikující křesťané, ale přijdou žádat o křest pro své narozené dítě. Začali jsme modlitbou a prosbou o pomoc a seslání Ducha svatého. Ve třech kolech jsme postupně každý říkali svůj názor či úhel pohledu na danou tematiku. Na závěr proběhla ještě diskuze, více či méně na téma společenství, které vyplynulo z předchozího. Během synody vyplynulo

několik zajímavých nápadů, co bychom jako farnost mohli udělat pro to, abychom se pokusili i tyto rodiny začlenit do společenství a jakou cestou jim nabídnout pomoc v otázkách víry.

Tyto synodální skupinky budou probíhat každý 4. čtvrtek v měsíci, téma je vždy známo minimálně týden dopředu, abychom se na něj mohli připravit. Příští synodální skupinka se tedy uskuteční 24. října 2024. Farnost je naše širší rodina, pojďme společně přemýšlet a tvořit, co udělat jinak a lépe. (RED)

Vítejte v Louňovicích pod Blaníkem

Během našich letních toulek Českem jsme začátkem září zavítali do kraje pod Blaníkem. Tamější farnost Zdislavice a Louňovice pod Blaníkem mají od července 2024 nového duchovního správce a je jím naší farnosti známý pater Robert Benno Štěpánek. Navštívili jsme ho a trochu se ho na novou životní situaci vyptali.

Po jáhenské službě, kterou vykonával u nás ve farnosti během července 2019 až června 2020, nastoupil jako kaplan do farnosti Praha-Smíchov a poté také jako kaplan do farnosti Sedlčany, kde působil až do června letošního roku. Změna je to pro Benna opravdu velká, neboť dosud byl

zvyklý žít a pracovat spíše v městských farnostech, nicméně do nové výzvy se vrhnul s velkým nadšením. Benno nás provedl po

budově fary v Louňovicích pod Blaníkem. Fara je situována hned za kostelem a patří k ní obrovská zahrada, která bude sloužit nejen otci Bennovi k rozjímání, ale především chce zahradu otevřít farnosti a pořádat na ní různé akce, aby se lidé z farnosti mohli setkávat. Jedna taková akce se konala zrovna v ten večer, kdy jsme

Benna přijeli navštívit. Po mši svaté jsme byli všichni pozváni na tuto farní zahradu, kde byla možnost opékat špekáčky a místní farníci nachystali spoustu slaných i sladkých dobrot. Dobré pití samozřejmě také nechybělo. Pater Benno zde vyprávěl o své cestě ke kněžství, zodpovídal zvědavé dotazy farníků a zahrál farníkům k všeobecné radosti také na akordeon. Akce se opravdu vydařila a všichni farníci jsou rádi, že mají ve své farnosti kněze. Otec Benno bude jistě v dobrých rukou!

A jak Benno vzpomíná na naši farnost? Všechny nás mnohokrát pozdravuje! Na Kralupy vždy rád a s láskou vzpomíná, neboť zde s námi prožil krásný čas. I my jsme mu popřáli vše dobré, pevné zdraví a hodně Božího požehnání v jeho další kněžské službě. Vzpomeňte na otce Benna v modlitbě.

IVA A MICHAL ŽYRKOVÍ

Hledají se klíčníci a klíčnice na kulturu

Naši milí spolufarníci, v našem farním kostele se budou dít velké věci. Teda ony už se v něm samozřejmě ty největší a nejtajemnější věci dějí!!! Ovšem já teď nemám na mysli duchovní dění, nýbrž to hmotné, fyzické. Náš kostel má spoustu bolístek a my mu je začneme pomalu odstraňovat. Bude se jednat o nový zabezpečovací systém, který nám nejen ochrání kostel, usnadní obsluhu, umožní monitorovat požárně nebezpečná zařízení, jako jsou varhany a topení v lavicích, ale umožní i denní zpřístupnění kostela.

Dále budou odstraněny závady na stávající elektroinstalaci tak, abychom minimalizovali zahoření z důvodů poruchy na elektroinstalaci. S touto akcí dojde i ke kompletní obnově hlavního osvětlení tak, abychom nahradili neúsporné, nevzhledné a z části nefunkční reflektory v klenbě lodi, ve vítězném oblouku a v oknech u oltářů.

Docílíme tak lepšího osvětlení celého prostoru kostela, ale i možností lokálního nasvícení při konkrétních obřadech, a to všechno při významné úspoře elektrické energie. Takže na konci našeho snažení bude krásné, funkční osvětlení, kompletně funkční a bezpečná elektroinstalace a revizní zpráva bez závad.

Díky donátorovi se připravuje projekt na sanaci konstrukce krovů kostela a kompletní obnova střešní krytiny.

Provizorní plechová alukrytová krytina bude na všech střeších kostela sejmuta a

na její místo se navrátí původní břidlicová krytina, která zdobila kostel po dlouhá léta po jeho dostavbě. V rámci tohoto projektu bude také vylepšen hromosvod a instalována ochrana proti holubům.

Léto končí, a proto vyhledáváme brigádu na velký úklid kostela. Brigáda se bude konat v pondělí 14.10.2024 od 16:30 hodin. V kostele je spousta pavučin, je potřeba lépe uklidit lavice, různá zákoutí, kůr, sakristii, zkrátka všechno to, na co síly a časové možnosti nás kostelníků už nestačí. S tím souvisí i velmi zhoršená situace s holubím hejnem, které okupuje vnější plášť kostela. Schody jsou silně znečištěné každé ráno, nepořádek se pak zanáší do interiéru. Mýt schodiště od holubích exkrementů všech podob, peří a poštolečích vývržků se snažíme minimálně 3x týdně. Lapače nečistot na dešťových svodech jsou během jednoho měsíce kompletně zanešené a ucpané, takže je musíme měsíčně čistit v gumových rukavicích, protože záchytný koš je hluboko pod nánosem splavených exkrementů, mrtvých holubů a holubat, větviček z hnízd a červů. Tato starost nám bere energii a čas se věnovat pavučinám a dalšímu méně problematickému nepořádku. Proto Vás moc prosíme, přijďte nám pomoci uklidit náš farní kostel a tím potěšit naše duše a rozjasnit naše tváře. Odměnou Vám bude pohled na šťastné kostelníky, a to není k zahození.

Na závěr se na Vás obracíme s další velkou prosbou. Blíží se zimní období, které bude

díky navázané spolupráci s městským muzeem, KASSem a Základní uměleckou školou plné kulturních akcí. A my potřebujeme pomoci. Časově bychom to už nezvládli. Úklid před a po akci zajistíme, ale potřebovali bychom kulturního kostelního specialistu, který by nás fyzicky zastoupil při koncertech a jiných pořadech. Před každým programem je třeba otevřít kostel pro nanošení například hudebních nástrojů, dále hudebníci zkoušejí, pak se otevře kostel pro návštěvníky, pak probíhá produkce, a nakonec se zase musí čekat, než všichni návštěvníci opustí kostel a hudebníci odnesou všechny nástroje a ostatní věci.

U Bosých Karmelitánek v Drasech

Na setkání seniorů navrhla jedna z účastnic návštěvu kláštera Bosých Karmelitánek v Drastech. Příhodným dnem se stal 12. září, kdy jsme se do Drast vypravili celkem třemi auty. Společně s otcem Martinem Sklenářem nás bylo 13 účastníků. V klášteře nás přijala paní, která byla sestrami Karmelitánkami péčí o návštěvníky pověřena. Nejprve jsme v klášterním kostele slavili mši svatou, po mši jsme přijali pozvání na kávu a krátký výklad o historii místa. Dozvěděli jsme se, že před převzetím pozemku a budov současného kláštera se v budovách nacházelo Jednotné zemědělské družstvo, které budovy i pozemek zanechalo ve zdevastovaném stavu. Sestry Karmelitánky prodaly budovu v Praze, ale výtěžek stačil pouze na zakoupení pozemku a ruin. Prostředky na obnovu budov a stavbu kostela sestry Karmelitánky postupně získávaly z darů a od návštěvníků. I my jsme menší částkou sestrám

Vše je velmi časově náročné a v některých týdnech minulý rok byly i dva koncerty, a to už prostě není v našich silách. Prosíme ozvěte se nám všichni, kdo byste nám s tímto chtěl pomoci. Zpřístupnit kostel ostatním lidem je dobrá věc, a kdo ví, jestli kultura v kostele nepomůže někomu, aby se vydal na cestu za naším Pánem.

Děkujeme, Vaši kostelníci I. a M. Žyrkovi

Kontakty:

Iva 739588244,

katechetka@farnostkralupy.cz

Michal 736506812

michal.zyrek@farnostkralupy.cz

Karmelitánkám
přispěli
jak z
pokladnic
ky
seniorů,
tak
osobně.

Klášteř si sestry Karmelitánky vybudovaly většinou vlastními silami. Dokonce se naučily obsluhovat i bagr. Do nového kláštera přenesly zázračně zchovalé ostatky Matky Elekty, zakladatelky kláštera Karmelitánek v Čechách v roce 1656. Letos začal proces jejího blahorečení. Ostatky jsou nyní uloženy v kryptě klášterního kostela, kde jsme se také pomodlili a každý mohl poprosit Matku Elektu o splnění svých přání. Já měl těch přání několik. Po rozloučení s klášteřem jsme poobědvali v motorestu v Postřižíně, po obědě pak zpět do Kralup. **ING. JOSEF TOBIÁŠ**

Vstupní obřady. Jaký mají význam?

Bratři a sestry,

po článcích, v nichž jsme se věnovali obecným úvahám a pak úkonům, které představují naši přípravu na slavení tohoto Kristova velikonočního tajemství, si dnes představíme strukturu mše svaté a začneme se věnovat vstupním obřadům.

Mše svatá má dvě základní části: Bohoslužbu slova a eucharistickou bohoslužbu. Bohoslužba slova končí modlitbou věřících (přimlvy), eucharistická bohoslužba tedy začíná přípravou oltáře, darů, kněze a lidu. K těmto částem ještě navíc připojujeme vstupní obřady a závěrečné obřady. Úkolem vstupních obřadů je sjednocení shromážděného společenství, cílem závěrečných obřadů je vyslání shromážděné církve k misii.

Představme si jednotlivé části mše svaté:

Vstupní obřady

Příchod kněze a vstupní zpěv; kříž a pozdrav; úkon kajícího; Kyrie (Pane, smiluj se); Gloria (Sláva na výsostech Bohu – jen o nedělích, slavnostech a svátcích); Vstupní modlitba.

Bohoslužba slova

První čtení; žalm; druhé čtení; zpěv před evangeliem; evangelium, homilie; Credo (Vyznání víry – jen o nedělích a slavnostech); modlitba věřících (přimlvy).

Eucharistická bohoslužba

Příprava darů, oltáře, lidu a kněze; modlitba nad dary; eucharistická modlitba (její části jsou: dialog před prefací, preface, Sanctus (Svatý); konsekrační epikleze (vzývání Ducha) konsekrační slova; anamnéze (s eklesiologickou epiklezí); doxologie (Skrze něho a s ním a v něm...));

Otče náš; embolismus; pozdravení pokoje, Agnus Dei (Beránku Boží) a lámání chleba; přijímání.

Závěrečné obřady

Závěrečná modlitba; možnost ohlášek; požehnání a propuštění.

A nyní se již konečně zaměříme na vstupní obřady. Dnes se dostaneme jen k prvnímu, totiž k příchodu kněze a vstupnímu zpěvu. Význam celých vstupních obřadů krásným způsobem vystihuje 46. článek Všeobecných pokynů k římskému misálu: „Obřady, které předcházejí bohoslužbě slova, totiž příchod, pozdravení, úkon kajícího, Kyrie, Sláva na výsostech Bohu a vstupní modlitba, mají povahu začátku, úvodu a přípravy. Účelem těchto obřadů je, aby shromáždění věřící vytvořili společenství a dobře se připravili ke slyšení Božího slova a k důstojnému slavení eucharistie.“

Článek vyjadřuje, že smyslem těchto úkonů je snaha připravit věřící na naslouchání Božímu slovu a na slavení Ježíšových Velikonoc, totiž tajemství jeho smrti a vzkříšení. I z těchto slov je patrné, jak je důležité přicházet včas do kostela ke slavení mše svaté. Když přijdu pozdě, nepřišel jsem jen prostě pozdě, ale nestihl jsem obřady, které mě měly uvést do následujícího. Neprožil jsem to, co mi má pomoci potom – jako bych nevzal klíč, který mi následně má pomoci v otevření dveří komnaty s pokladem.

Je zde rovněž vyjádřeno, o co v této přípravě také jde. Ona zahrnuje například to, že z jednotlivců je vytvořeno společenství. Mši svatou totiž neslavíme jako jednotlivci, ale jako společenství. Mohli bychom až říci, ve mši se s Kristem nemohu setkat sám, ale

jen tehdy, když jsem sjednocen s druhými (kde jsou dva, nebo tři shromáždění ve jménu mém...). Proto si každý v liturgii nezaujímá postoje, které odpovídají jeho zbožnosti, ale je v jednotě s ostatními. Prvním úkonem je liturgický průvod na začátku mše svaté, při kterém kněz s asistencí přichází k oltáři. Tento průvod není jen prostým přemístěním se z jednoho místa (sakristie) na druhé (do presbytáře). Tento průvod naznačuje příchod Ježíše mezi shromážděné učedníky. Tento Ježíšův příchod se snažíme naznačit několika věcmi – především v tak zvaných slavnostních průvodech – a to nesením svící, kříže, kadidla... Svíce a kadidlo se ve starém Římě nosily před císařem. Nesou-li se tedy v liturgickém průvodu, vyjadřuje se příchod našeho Krále, skutečného Vládce celého světa. Právě proto, že vítáme přicházejícího Krále, při úvodním průvodu stojíme a zpíváme – tak vítáme svého Pána. Kněz, který prochází lidem (eucharistický průvod má vést, pokud je to možné a vhodné, skrze hlavní loď, tedy ne nejkratší cestou ze sakristie do presbytáře), zároveň vyjadřuje, že předstupuje před Pána jako jeden z lidu.

Článek 49 Všeobecných pokynů k římskému misálu říká: „Když kněz, jáhen a přísluhující přijdou do presbytáře, pozdraví oltář hlubokou úklonou. Na znamení úcty kněz a jáhen oltář políbí“, Políbení oltáře má několik významů – kněz vyjadřuje lásku k oltáři, zdraví na

úvod svého Mistra (oltář je symbolem Krista), začíná tajemství Ježíšových Velikonoc, projevuje úctu ostatkům světce, který se spojil s Kristem.

Kněz může také v tuto chvíli okouřit oltář a kříž. Tento úkon se odvolává na Ž 141,1-2: „Hospodine, k tobě volám, pospěš ke mně, dopřej sluchu mému hlasu, když tě volám! Jako kadidlo ať míří má modlitba k tobě, pozdvižení mých rukou jak večerní oběť“. Ono samotné gesto okouřování není jen jednoduchým „fyzickým“ gestem, určitou choreografií, ale je zjevným vyjádřením toho, že naše duše je pozdvihnuta k Bohu (srov. Ž 25,1).

Všechny tyto úkony, které jsme doposud zmínili, jsou doprovázeny zpěvem lidu. Lid se k nim tímto zpěvem připojuje. Článek 47 Všeobecných pokynů k římskému misálu mluví ale ještě obšírněji: „Když se lid shromáždil, zatímco přichází kněz s jáhnem a přísluhujícími, začne se zpívat vstupní zpěv. Smyslem tohoto zpěvu je zahájit bohoslužbu, podporovat jednotu všech shromážděných, uvést jejich mysl do tajemství liturgické doby nebo svátku a provázet průvod kněze s přísluhujícími“.

Citovaný článek představuje čtvrtý smysl vstupního zpěvu – zahájit bohoslužbu, podporovat jednotu shromážděných, uvádět do tajemství slaveného (v kontextu doby) a provázet průvod (úkony kněze). Je dobré na to pamatovat a ke zpěvu se připojit.

R.D. MARTIN SKLENÁŘ

Měsíčník pro potřeby farníků vydává Římskokatolická farnost Kralupy nad Vltavou, Chmelova 212, 278 01 Kralupy nad Vltavou, IČ: 49519085 | Číslo 10/2024 (ŘÍJEN) vydáno 29. 10. 2024 v nákladu 110 ks. | Tisk: Farní úřad Kralupy n. Vlt. | Příspěvek na tisk 10Kč. Číslo připravili uvedení autoři a redakce – (red) (R. D. Martin Sklenář, Iva a Michal Žyrekovi, Klára Palasová, Magdalena Čechlovská). Připomínky, náměty či fotografie pošlete na casopis.farnosti@gmail.com Uzávěrka 20. dne v měsíci. Elektronická verze na www.farnostkralupy.cz Ilustrační foto na titulní straně socha Panny Marie Karlovské, Chržín. Foto M.Žyrek. S. 14, 15 vizualizace kostelneratovice.cz,

Sedlák, který se nedal k nacistům

“Nedokázal jsem si vůbec představit, že manželství může být tak krásné.”

V den, kdy mi bylo 27 let, 26. října 2007, byl v sladkém Linci blahorečený tento rakouský budoucí světec. Čím si blahorečení zasloužil?

Narodil se sto let před svou beatifikací svobodné selské děvečce. S tatínkem Franze se nevezali, na svatbu byli příliš chudí. Vychovávala ho věřící babička. Svatá Radegunda byla vesnicí, kde malý Franz navštěvoval jednotřídku, v níž učitel musel zvládnout až šedesát dětí naráz. Obec leží na řece Salzach v těsném sousedství s Bavorskem, odkud sem jezdíval i malý Joseph Ratzinger. Jako kluk určitě netušil, že se stane papežem, který bude blahorečit muže pocházejícího právě z této malebné obce, která se proslavila pašijovými hrami - farníci zvládli několikahodinový kus i s vlastní dechovkou a sborem.

František rád hrál na kytaru, uměl těsnopis, líbily se mu dívky, kvůli nimž se občas popral, a hlavně si za práci v rudných dolech pořídil motorku. Lidem se jevil jako takový hodný frajer. V dolech, kam si odjel léčit zlomené srdce a našetřit peníze, se církvi nefandilo, do kostela přestal chodit. Po návratu domů se k víře ale vrátil. S přítelkyní Terezií splodili dceru Hildegardu, situace jeho

rodičů se opakovala. Žádná svatba, převážně babiččina výchova, ale zato spousta lásky vyznařující z tatínka. S Terezií žít přestal, ale za dcerou na motorce jezdil, co to šlo. I v těžkých dobách pro ni byl schopný sehnat maso. Jako táta se ve své době vymykal, se svou dcerou měl krásný vztah, chtěl si ji vzít k sobě, záleželo mu na její výchově.

Seznámení s osudovou Františkou přišlo na taneční zábavě v pravý čas. Vliv této ženy byl tak silný, že Franz zvažněl, zamiloval se až po uši a od základů se proměnil. Oba dva spojovala i bývalá touha po klášteře - jemu ji vymluvil farář Josef, protože jako jediný syn měl na starost statek. Františka se jeptiškám na klášter zase zdála moc veselá. Svatba se konala na Zelený čtvrtek roku 1936 v šest hodin ráno (!) a bez následné hostiny. Netuším, nebo možná tuším, jak moc nadšení byli hosté, ale manželé měli k drsné ranní hodině i nepohoštění příbuzných důvod - hned po svatbě se vydali na pouť do Říma, kde se setkali i s papežem Piem XI. Dojeli až do Neapole a slíbili si každých deset pouť opakovat. Nikdy jim to nebylo dopřáno...

Franz se ve vesnici vymykal, chodil co nejčastěji k svatému přijímání. On, dřívější lovec žen, pochopil jeho důležitost a nedal se zlomit tehdejším názorem, že přes týden do kostela chodí přeci jen ženy. Františka porodila rychle za sebou tři holčičky. A z jejího muže se stal úžasný táta, dcerám se věnoval maximálně, upřednostňoval je i před prací. Uvězněnému fa-

ráři Josefovi píše: "... sotva jsem dopsal, stalo se u nás neštěstí, a sice naší druhorozené Maruše: vylezla na rozpálenou plotnu a zle si popálila obě chodidla. Asi si dokážete představit, jak ji to bolelo. To si teprve člověk uvědomí, jak má ty děti rád, když se musí dívat, jak trpí, a nedokáže jim pomoci." Co nám dnes přijde jako normální uvažování, bývalo v jeho době raritou.

Rozmach NSDAP v třicátých letech už nešlo přehlédnout, v Rakousku se i tak našlo dost odvážných lidí. Odvážlivci se každopádně museli cítit ve svých vesnicích osamocení, pošta byla občas čtena, televize a internet v nedohlednu. V církvi to také vřelo: vídeňský arcibiskup kníra-tému kancléřovi lezl do zadku, biskup Gföllner ale právě naopak – jako první pochopil nebezpečí nacismu a neúnavně před ním varoval. Nacisté uznávali pohanství a zlo, útoky na fary a kaple se stupňovaly. Ve farnostech se děly na-

schvály, kněží byli schválně zatýkáni i pár minut před začátkem půlnoční mše, nedaleko za řekou mladí z Hitlerjugend rámušem kazili slavnost Božího Těla. Franzovi se v této době zdál podivný sen o vlaku mířícím do pekla, pochopil rychle, co je peklem a s nacismem nechtěl mít společného vůbec nic. Všiml si i podivného odvážení postižených dětí do ústavů, z nichž se už k rodičům nevracely, i Joseph Ratzinger takto krutě přišel o bratrance s Downovým syndromem.

Stal se františkánským terciářem a kostelníkem z praktického důvodu - jako jediný ze vsi do kostela chodil denně. "Radegunští jsou rádi, že jsi to místo dostal ty. Psali mi, že je teď kostel krásně čistý. Hmotná odměna je samozřejmě nedostatečná," píše farář Josef. Mezi vojáky kolují zvěsti o zjeveních, lidé oprašují četbu Apokalypsy. Zklamáním ve vesnici se stane i porodní bába, z níž se vyklube donašečka. František tajně dává vdově s dětmi šilinky a pecny chleba, svým dětem sepisuje katechismus.

Po debatách s faráři a biskupem i po sepsání jakéhosi logického jedenáctera (bod 9: "Jak má dnes člověk vychovávat ze svých dětí dobré katolíky, má -li se jim předkládat jako bezhříšné to, co dříve bylo těžkým hříchem?") dochází k pevnému rozhodnutí - odmítne povolávací rozkaz. Jeho milovaná žena ho podporuje, což rozlítí tchýni, nikdy jí tuto podporu syna nezapomene. Na nádraží pár musí při objetí odtrhnout, vědí, že už se nikdy nedotknou.

Vězni v Berlíně trpí. Jednou denně dostávají eintopf, který musí do dvou minut sníst. Buď se opaří, nebo čekají a jsou tak celý den o hladu. Jídlo je jim naléváno i do nočníku a většinu času jsou

připoutáni řetězi. Žena mu píše o kostelnické a domácí práci na statku, obojí musí sama zastat. Holčičky, chudinky, nechtějí večer zamykat, aby se měl tatínek kam vrátit... František je vděčný za sedm nádherných let se ženou, v ošklivém prostředí vězení vyvstává nádhery a síla rodiny i venkovní přírody. Je to tak těžké a někdy by se nejraději zabil.

Díkybohu odolal až do konce. Ale je to těžké - deky smradlavé k pozvracení, dozorcí uřvaní a hrubí až hrůza, vědomí, že už nikdy neucítí vůni své ženy a dcer, je k nesnesení. Ke konci ho rozptyluje už i Bible, soustředí se výhradně na přijetí blízké smrti. V roce 1943, devátého srpna, je popraven. Žádný z vojenských kaplanů ho nepřemluvil k odvolání svého rozhodnutí, Franz byl pevný jako skála.

Řeholní sestry, ty, k nimž původně chtěla vstoupit mladinká Františka, označí jeho hrob květinou, aby byl po skončení války lépe identifikovatelný. Františka se dožila blahorečení svého muže i sta let. Výjimečná to žena. Nikdy si na rozhodnutí svého muže nestěžovala, na to jejich dvě duše splynuly až moc těsně.

Terrence Malick v roce 2009 natočil film Skry-

tý život právě o tomto blahoslaveném. Podívejte se, prosím, alespoň na ukázkou, režisér i Franz dostali od Boha spousty pastoračních darů. Věřím tomu, že

Franz je ochráncem motorkářů, kostelníků, manželů a speciálně rodičů holčiček.

Liebe Franz, bete für uns.

Pramen: Erna Putzová: Sedlák proti Hitlerovi, edice Osudy

You Tube: ukáзка z filmu A Hidden Life, režie: Terence Malick

KLÁRA PALASOVÁ

V Neratovicích vyroste kostel jako archa

„Byl to záměr. Komunisté jej v roce 1957 založili jako město bez kostela. Chtěli dokázat, že to lze. A tak kostel stále velmi chybí.“ (WEB NADACE NERATOVICKÉHO KOMUNITNÍHO CENTRA)

Dne 18.9.2024 jsme se zúčastnili zajímavé události. Šlo o žehnání staveniště a poklepání základního kamene nově vznikajícího kostela a komunitního centra v Neratovicích. Zajímavostí je, že tento základní kámen byl již jednou v minulosti požehnan. Ale jak to všechno vlastně bylo?

O výstavbě chrámu pro neratovickou farnost rozhodl už před lety arcibiskup pražský Miloslav kardinál Vik. Myšlenku a naději na stavbu chrámu nosil celá léta své služby ve farnosti farář Alois Vilibald Kubý. „Základní kámen byl požehnan již v roce 1991, kdy se po převratu obnovily snahy o postavení kostela z 50. let,“ vysvětluje předseda správní rady nadace a neratovický farář Peter Kováč.

„Projekt se ale poté zastavil. Základní kámen, který bude do stavby vložen, tak bude doplněn z druhé strany novým textem připomínajícím důležitý milník na cestě k realizaci. Kámen pak bude do stavby zasazen tak, aby obě jeho strany

byly viditelné,“ uvádí farář na webových stránkách Nadace neratovického komunitního centra.

Kámen tehdy požehnal apoštolský nuncius, v té době arcibiskup Giovanni Coppa. Poté co Neratovicům znovu svítla naděje na vlastní kostel, zajistil povolení a finanční podporu arcibiskup pražský Dominik kardinál Duka a také nařídil založení nadace v roce 2021, čímž umožnil, aby se nadace nadále starala o realizaci díla.

P. Peter Kováč, dministrátor neratovické farnosti, vyjadřuje vděčnost dále farnosti Budyň nad Ohří a jejímu fařáři P. Jiřímu Čeplovi, který darem pozemku přispěl nadaci, ale též dalším větším či drobným dárcům,

kteří léta podporují tento projekt a bez nichž by realizace nebyla možná. Poděkování patří také generálnímu vikáři P. Janu Balíkovi, který velmi podporoval postup prací.

V závěru řeči P. Kováč poděkoval jmenovitě

některým farníkům, kteří svou dobrovolnou a nezištnou činností věnují svůj čas, schopnosti a síly tomuto dílu a také arcibiskupovi pražskému Janu Graubnerovi, jež svým působením zde podporuje pastorační záměry mnoha farností.

Dále byly představeni ti, kdo se na realizaci podílejí – od architektonického návrhu prof. Ing. arch. Zdeňka Fránka (*1961), přes realizaci stavby po její stavební dozor. Jedná se o unikátní stavbu připomínající loď, Noemovu archu. K lodi přistupuje člověk (kostelní věž) a dotýká se jí. Kostel bude zasvěcen Nejsvětější Trojici, komunitní centrum bude nazýváno jménem Josefa kardinála Berana, jemuž jako praž-

skému arcibiskupovi nebylo dovoleno sloužit evangelizaci v dobách komunismu.

Pan arcibiskup požehnal nejen základní stavební kámen, který byl pro tuto příležitost opatřen novým nápisem, ale také staveniště. Sváteční atmosféru doplnil chrámový sbor Václav svým citlivým a jemným hudebním doprovodem.

Na pozemku vedle staveniště se po žehnání konalo setkání farníků s občerstvením a program pro děti – skákací hrad a divadelní představení Jana Horáka s příznačným názvem i dějem Tučňáci na arše.

Přejeme neratovické farnosti, aby se dílo zdařilo a necht' stavbu provází Boží požehnání.

IVA A MICHAL ŽYRKOVI

Mystagogie aneb otázky a odpovědi

Mystagogie...aneb otázky a odpovědi

Milé sestry, milí bratři,
i v tomto roce budeme pokračovat v setkávání s nově pokřtěnými, případně těmi ještě nepokřtěnými, ale zvědavými, případně už dlouho pokřtěnými, kterým třeba chybí nějaké společenství.

Nebojte se názvu – není to nic strašidelného ani mystického! Funguje to tak, že na začátku nastolíme nějaké téma z víry, představíme ho a pak přijde čas na vaše dotazy. Jasně že neznáme odpověď úplně na všechny otázky!!! Nejsme dokonalí a právě proto to nás i vás ve společenství mystagogie baví! Snažíme se vytvořit bezpečné prostředí pro všechny, i zdánlivě „hloupé“ otázky. Právě z takových otázek se kolikrát dobereme k velmi zajímavým tématům. Aby nám všem společně bylo dobře, nechybí ani drobné občerstvení.

První setkání v tomto školním roce je 17.10.2024 od 19:00 v sále na faře. Setkávání jsou obvykle 1x měsíčně, pokusíme se dodržet termín 3. čtvrtek v měsíci, ale obvykle se domlouváme na termínu vždy na konci setkání.

Přijďte, těšíme se na vás.

IVA A MICHAL ŽYRKOVÍ

Za poklady ze skříní, půd a zahrad

Přijměte pozvání do Velvar na tradiční sousedský Blešák. V děkanském dvoře za kostelem sv. Kateřiny se naposledy v tomto roce sejdou lidé z Velvar i okolí, aby tu nabízeli a také dobře nakoupili zboží rozmanitého druhu. Vedle rozličného oblečení se tu najdou i leccjaké starožitnosti, kuchyňské nádobí i nějaké to nářadí z garáží a dílen. Jistě nebudou chybět ani přebytky ze zahrad, rostlinky a možná i domácí vajíčka. Jistotou jsou pečené dobroty a roz-

ličné nápoje, o které se postarají děti a jejich maminky. Nebude chybět ani dobrá káva a vafle. Výtěžek blešáku posíláme na sbírku Naše děti v Kongu. Bude i dílna vití věnců a jiných podzimních dekorací. (RED)